Neljapäev, 24. oktoober 2013

P7_TA(2013)0450

Paranduseelarve projekt nr 6/2013

Euroopa Parlamendi 24. oktoobri 2013. aasta resolutsioon, mis käsitleb nõukogu seisukohta Euroopa Liidu 2013. aasta eelarve paranduseelarve projekti nr 6/2013 kohta, III jagu – Komisjon (14870/2013 – C7-0378/2013 – 2013/2151(BUD))

(2016/C 208/28)

Euroopa Parlament,

— võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklit 314 ja Euroopa Aatomienergiaühenduse asutamislepingu artiklit 106a,

— võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2012. aasta määrust (EL, Euratom) nr 966/2012 (mis käsitleb Euroopa Liidu üldeelarve suhtes kohaldatavaid finantseeskirju ning millega tunnistatakse kehtestuks nõukogu määrus (EÜ, Euratom) nr 1605/2002) ([1]), eriti selle artiklit 41,

— võttes arvesse Euroopa Liidu 2013. aasta üldeelarvet, mis võeti lõplikult vastu 12. detsembril 2012. aastal ([2]),

— võttes arvesse nõukogu 7. juuni 2007. aasta otsust 2007/436/EÜ, Euratom Euroopa ühenduste omavahendite süsteemi kohta ([3]),

— võttes arvesse paranduseelarve projekti nr 6/2013, mille komisjon esitas 10. juulil 2013. aastal (COM(2013)0518) ja mida komisjon muutis 18. septembri 2013. aasta kirjaliku muutmisettepanekuga (COM(2013)0655),

— võttes arvesse 21. oktoobril 2013. aastal vastu võetud ja samal päeval Euroopa Parlamendile edastatud nõukogu seisukohta paranduseelarve projekti nr 6/2013 kohta (14870/2013 – C7-0378/2013),

— võttes arvesse kodukorra artikleid 75b ja 75e,

— võttes arvesse eelarvekomisjoni raportit (A7-0347/2013),

A. arvestades, et paranduseelarve projektis nr 6/2013, mida komisjon muutis 18. septembri 2013. aasta kirjaliku muutmisettepanekuga, käsitletakse traditsiooniliste omavahendite (s.o tollimaksude ja suhkrumaksude) ning käibemaksu- ja kogurahvatulu baaside prognoosi muutmist, asjaomaste Ühendkuningriigile võimaldatavate korrigeerimiste kandmist eelarvesse ning trahvidest tulenevate muude tulude prognoosi muutmist, mis põhjustab muutusi liidu eelarvesse kantavate liikmesriikide omavahendite sissemaksete summas ja jaotuses;

B. arvestades, et paranduseelarve projekt nr 6/2013 hõlmab ka finantsmääruse artiklis 187 ette nähtud liidu usaldusfondide loomise kajastamist eelarve struktuuris;

C. arvestades, et nõukogu seisukohaga paranduseelarve projekti nr 6/2013 kohta ei muudeta kirjaliku muutmisettepanekuga muudetud komisjoni ettepanekut;

D. arvestades, et selle paranduseelarve projekti abil välditakse sularaha puudust, mille tagajärjel võiks 2013. aasta eelarve täitmisel tekkida puudujääk, kui maksete assigneeringute summa koosneks ainult 2013. aasta eelarve ning paranduseelarvetega nr 1–5/2013 heakskiidetud maksete assigneeringutest;

1. võtab teadmiseks paranduseelarve projekti nr 6/2013, mille komisjon esitas 10. juulil 2013. aastal ja mida muudeti 18. septembri 2013. aasta kirjaliku muutmisettepanekuga ning milles käsitletakse traditsiooniliste omavahendite (s. o tollimaksude ja suhkrumaksude) prognoosi muutmist komisjoni parimate prognooside ja teatavate muude suundumuste alusel, ning selliste muude tulude prognoosi veelkordset muutmist, mis tuleneb mitmesugustest trahvidest, mille summa on kuulutatud lõplikuks ja mille saab seetõttu eelarvesse kanda;

([1]) ELT L 298, 26.10.2012, lk 1.
([2]) ELT L 66, 8.3.2013.
([3]) ELT L 163, 23.6.2007, lk 17.

2. märgib, et traditsiooniliste omavahendite prognoosi kohast umbes 3,955 miljardi euro suurust vähenemist ja käibemaksupõhiste omavahendite 384 miljoni euro suurust vähenemist kompenseerivad ülalnimetatud trahvid, mille kogusumma on 1,229 miljardit eurot;

3. märgib, et seetõttu suureneb liikmesriikide täiendavate kogurahvatulupõhiste osamaksete summa mehaaniliselt 3,110 miljardi euro võrra, mis tähendab, et liikmesriikide osamaksed (st käibemaksupõhine osamakse) suurenevad 2,736 miljardi euro võrra;

4. mõistab, et see tekitab liikmesriikide eelarvetele märkimisväärse koormuse, kuid rõhutab, et see tulupoole tehniline korrigeerimine ei tohiks toimuda selle arvelt, et põhjendatud maksevajadused, mille komisjon tegi kindlaks juba paranduseelarve projektides 8 ja 9/2013, jäävad täielikult katmata; tuletab nõukogule meelde tema seisukohta, mis põhines varasemate aastate kunstlikul alaeelarvestamisel, ja rõhutab sellega seoses, et 2007.–2013. aasta eelarvete summa on 60 miljardi euro võrra väiksem kui 2007.–2013. aastaks kokku lepitud finantsraamistiku maksete üldine ülemmäär, ning et 2007.–2013. aasta eest on liikmesriikidele tegelikult tagasi kantud 12 miljardi euro suurune koguülejääk, sest nende kogurahvatulupõhiste osamaksete summat on selle summa võrra vähendatud;

5. nõuab, et komisjon esitaks Euroopa Parlamendile kogu teabe, mis tal on selle kohta, millal ja kuidas kantakse need liikmesriikide lisaosamaksed liikmesriikide riigikassadest liidu eelarvesse; nõuab, et komisjon annaks Euroopa Parlamendile teada, milline on suurenenud kogurahvatulupõhise osamakse võimalik kogumõju liikmesriikide 2013. ja 2014. aasta eelarvetele;

6. kiidab nõukogu seisukoha paranduseelarve nr 6/2013 projekti kohta heaks;

7. rõhutab, et paranduseelarve projekti nr 6/2013 vastuvõtmisega ei lahendata 2013. aasta eelarves lubatud maksete assigneeringute (mis on vajalikud maksmata arvete tasumiseks) puuduse probleemi; rõhutab veel kord vajadust, et nõukogu võtaks viivitamatult vastu paranduseelarve projekti nr 8/2013; kinnitab veel kord, et Euroopa Parlament ei anna oma nõusolekut mitmeaastast finantsraamistikku 2014–2020 käsitlevale määrusele seni, kuni paranduseelarve projekt nr 8/2013 ei ole vastu võetud, nagu on Euroopa Parlamendi 3. juuli 2013. aasta resolutsioonis selgelt märgitud.

8. teeb presidendile ülesandeks kuulutada paranduseelarve nr 6/2013 lõplikult vastuvõetuks ja korraldada selle avaldamine Euroopa Liidu Teatajas;

9. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule ja komisjonile ning liikmesriikide parlamentidele.